

[Chr. Christensen]

get, tværtimod. Ved tredjebehandlingen i tirsdags redegjorde jeg i denne forbindelse for vor modstand mod nedskæring af folkepensionen, af forsvaret og af u-landshjælpen, men derudover er der nogle linjer i forslaget, som baner vej for en samfundsudvikling, vi er klart modstandere af, og derfor vil vi arbejde for, at næste finanslov må få et andet sigte. Det gælder ikke mindst med hensyn til at skaffe orden i vor økonomi og de midler, vi skal anvende hertil.

Vort økonomiske uføre skyldes efter vor opfattelse først og fremmest, at der i de sidste år har været ubalance mellem produktion og forbrug, offentligt såvel som privat, fordi forbrugsstigningen i de senere år er løbet langt hurtigere end stigningen i produktionen. Resultatet kender vi. Det er blevet forringet konkurrenceevne, stor arbejdsløshed, stigende underskud på betalingsbalancen og en voldsom gældsætning til udlandet. Der er desværre ikke meget, der tyder på, at den politiske holdning, der afspejler sig i finanslovsforslaget, vil gøre det muligt effektivt at stoppe denne negative udvikling.

Kristeligt folkeparti har adskillige gange anvist nogle midler, der kan vende kursen mod den økonomiske afgrund: et stop for pris-, indkomst- og omkostningsstigningerne, en solidarisk indkomspolitik, hvor ingen enkeltgruppe kan tiltage sig indkomststigninger på andre samfundsgruppers bekostning, samt besparelser på de offentlige budgetter og endelig, men ikke mindst, en kraftig styrkelse af erhvervslivets konkurrenceevne.

Som jeg sagde i tirsdags her i salen, er den sparekniv, regeringen har anvendt over for finansloven, af lommeformat. Der skal en helt anden knivstørrelse til, såfremt vi skal vende udviklingen, ikke mindst efter fremlæggelsen af den nye helhedsplan med den betydelige afsvækkelse af indkomspolitikken.

Kristeligt folkeparti har tidligere i vor Øko-plan Q og adskillige gange her i tinget klart påpeget, at vil man gennemføre en svag indkomspolitik, bliver man nødt til at bremse forbrugsstigningen gennem en strammere finanspolitik, dvs. nye skatter og afgifter, som vil øge omkostningerne og forværre arbejdsløsheden, hvilket jeg også synes klart træder frem i regeringens helhedsplan. Det er ikke denne vej, vi skal gå. Derfor må der

fremover en kursændring til på dette område.

Må jeg så sige et par ord om familiepoltikken. Kristeligt folkeparti vil et samfund, hvor unge familier kan give deres børn et godt og trygt hjem. Vi betragter familien som en af samfundets grundpiller og den bedste ramme for menneskers samliv og trykkeopvækst. Derfor må vi værne og styrke vore familier. Det kan bl. a. gøres ved at gennemføre splittingsystemet på det skattemæssige område, hvorefter ægtefællernes samlede indkomst deles i to og derefter beskattes hos hver. Det kan også gøres gennem et tilbud om forhøjelse af det almindelige børnetilskud i barnets tre første leveår, hvorved forældrene kunne få en reel valgmulighed med hensyn til at passe børnene selv, mens de er små.

Jeg skal ikke skjule vor skuffelse over regeringens manglende initiativ og forståelse for nødvendigheden af en styrkelse af familiens stilling i vort samfund. Denne manglende forståelse kan koste dyrt for den opvoksende slægt.

Familiens stilling i vort samfund er ikke bare truet inden for hjemmets fire vægge; det gælder også dens funktion i erhvervs- og samfundslivet. Gennem flere menneskealdre har store dele af dansk erhvervsliv været båret af de små virksomheder. Det har været et udpræget træk i kulturmønsteret, at virksomheder inden for handel, håndværk, landbrug og den mindre industri har været båret af den enkelte familie. Det er herfra, fornyelse og inspiration til vort samfund er kommet såvel til det materielle som til det åndelige liv.

Nu er det, som stærke kræfter er sat ind for at nedbryde dette kulturmønster. Alt skal være så stort: store supermarkeder, store pengeinstitutter og større og større industriforetagender skyder op. Gennem vor økonomiske lovgivning, bl. a. ved administration af moms, ATP m. v., lægges der herfra store byrder på de mindre erhvervsvirksomheder, så store, at mange må bukke under.

Kristeligt folkeparti vil ikke have familiebruket afskaffet som kulturmønster i vort samfund, fordi denne samfundsform indebærer noget positivt i form af virkekrang og arbejdslyst, der er forbundet med den enkeltes initiativ og virkelyst, og så virker den samlende og dermed styrkende for familien. Det er bl. a. af den grund, vi har fremsat lovfor-